

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 12. marts 2012 i sag nr. BS 2-275/2007:

A

mod
Patientskadeankenævnet
Vimmelskiftet 43
1161 København K

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen angår prøvelse af Patientskadeankenævnets afgørelser af henholdsvis 25. august 2006 (bilag 8) og afgørelse truffet under retssagens forberedelse den 14. maj 2009 (bilag 18).

Sagen angår endvidere sagsøger A yderligere krav i medfør af erstatningsansvarsloven for følger efter anerkendt patientskade den 31. marts 2000, hvor sagsøger som følge af grove lægefaglige fejl blev lam "fra livet og ned". De yderligere krav angår en af sagsøger afholdt udgift til specialindretning af såkaldt "minilæsser", som sagsøger anvendte i sit landbrug (bibeskæftigelse) og til nødvendig vedligeholdelse af egen bolig mm., og krav om yderligere erstatning for erhvervsevnetab, idet der er uenighed om både erhvervsevnetabsprocenten (EAL § 5) og årslønningen (EAL § 7).

A har nedlagt påstand om, at Patientskadeankenævnet tilpligtes at anerkende,

1. at han er berettiget til erstatning for udgift på 221.500 kr. til specialindretning af minilæsser med sædvanlig procesrente fra den 4. november 2002.
2. at erhvervsevnetabet udgør 50 %.
3. at årslønningen til brug for beregning af erstatning for erhvervsevnetab fastsættes til 303.000 kr., subsidiært et af retten fastsat højere beløb end 194.000 kr.

Patientskadeankenævnet har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagsøgeren har opgjort sit krav således:

"...

Specialindretning af minilæsser
kr.

221.500,00

Erstatning for tab af erhvervsevne kr. 303.000 x 6 x 50 %

kr. 909.000,00

30 % erhvervsevnetab fastsat før sagsanlæg*

kr. ÷ 349.200,00

Yderligere 10 % erhvervsevnetab fastsat efter sagsanlæg*

kr. ÷ 116.400,00

Restkrav

kr.

443.400,00

* Fastsat ud fra en årsløn på 194.000 kr.

I alt

kr.

664.900,00

Den yderligere erstatning for tab af erhvervsevne forrentes i overensstemmelse med dagældende erstatningsansvarslovs § 16 fra skadetidspunktet den 21. marts 2000, til betaling sker.

Krav om erstatning for udgift til specialindretning af minilæsser kræves forrentet fra månedsdagen efter, at dokumentation blev fremsendt til Patientforsikringen den 3. oktober 2002, bilag 1.

..."

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Den 16. marts 2000 var A involveret i en solotrafikulykke, hvor han forulykkede i sin bil med høj hastighed. Ved ulykken blev han slynget ud af bilen. Der blev blandt andet konstateret et brud i brystryggen ved th. 11/th. 12 uden skader på rygmarven eller nerver i ryggen. Han blev den 20. marts 2000 overflyttet til S1 Sygehus, hvor han udviklede tiltagende lammelser i begge ben samt føleudfald og urinretention. Han blev akut tilbageført til S2 neurologiske afdeling, hvor han udviklede et komplet tværsnitsyndrom med svær rygmarvspåvirkning. A har nu komplet paraplegi.

Det er oplyst, at A i 1999 begyndte at arbejde som vikar på et lager. Han var sygemeldt fra ulykken den 16. marts 2000 til den 10. november 2000. Han blev herefter virksomhedsrevalideret i virksomheden, hvor han havde arbejdet på lager. Han begyndte herefter at arbejde på normale vilkår, men nu i en kontorfunktion og som truckfører. Han drev fortsat sit landbrug.

Ved Patientklagenævnets afgørelse af 28. november 2001 blev det afgjort, at en række læger havde overtrådt lægelovens § 6, fordi de ikke havde udvist tilstrækkelig omhyggelighed og samvittighedsfuld behandling af A

Den 25. april 2005 vurderede Arbejdsskadestyrelsen, at den samlede méng-

rad var 100 %, jf. erstatningsansvarslovens § 4, og det samlede erhvervsevnetab blev fastsat til 30 %, jf. erstatningsansvarslovens § 5. Grundménet blev vurderet til 15 %, jf. erstatningsansvarslovens § 4, og erhvervsevnetabet efter grundskaden til mindre end 15 %, jf. erstatningsansvarslovens § 5. Om erhvervsevnetab er det anført:

"...

Ved vurderingen af erhvervsevnetabet har vi lagt vægt på, at A forud for ulykken den 16. marts 2000 arbejdede som landmand og chauffør.

Vi har endvidere lagt vægt på, at ulykken den 16. marts 2000 har medført, at A har måtte skifte erhverv. Det fremgår således af de økonomiske oplysninger, at han har måtte neddroge aktiviteterne i hans personlige virksomhed (landbrugs- og chaufføraktiviteterne).

A er nu ansat i en virksomhed, hvor han sidder på kontor og kører truck.

Såfremt man tager det gennemsnitlige resultat før renter i A personlige virksomhed i årene 1997 og frem til 1999, og opregulerer denne sum til 2004-niveau, og sammenligner dette beløb med den gennemsnitlige lønindkomst i årene 2002 og frem til 2004, udgør erhvervsevnetabet 9 %.

Ved en prognose over A fremtidige erhvervsmæssige situation med skadens følger har vi dog skønnet, at hans erhvervsevne er varigt nedsat med ca. 1/3.

Ved dette skøn har vi lagt vægt på, at A tidligere har beskæftiget sig med fysisk betonarbejde som landbrug og chaufførkørsel. Han er nu beskæftiget med kontorarbejde og truckkørsel og kører i rullestol. Der skal således tages flere skånehensyn.

..."

Patientskadeankenævnet traf afgørelse den 25. august 2006. I afgørelsen anførtes blandt andet, at nævnet kunne tiltræde, at A ikke var berettiget til erstatning for udgifter til specialindretning af en minilæsser. Nævnet lagde på baggrund af indkomstopgørelsen fra 1999 til grund, at der var en indtjening ved arbejde for andre på 302.925 kr. (maskinstationen). Denne indtægt svarede til en månedlig indtægt på 25.243,75 kr. som i det store og hele anses for bortfaldet, uden at det samtidig ses, at de variable udgifter i landbruget i denne periode bortfaldt. A årsløn har nævnet fastsat til 194.000 kr. (ekstraktens side 103).

Arbejdsskadestyrelsen fastsatte i udtalelse af 9. marts 2009 A erhvervsevnetab til 40 %. Arbejdsskadestyrelsen ændrede således erhvervsevnetabet fra 30 til 40 %, og hele erhvervsevnetabet blev tilskrevet mer-skaden. Det anførtes herom:

"...

Vi har ved vurderingen af erhvervsevnetabet lagt til grund, at resultatet af A samlede virksomhed bestående af planteavl m.v. og maskinstation m.v. i årene før skaden hhv. 240.739 kr. (1997), 250.098 kr. (1998) og 277.000 kr. (1998 (ret. bem.: antageligt

1999)).

...

Såfremt der tages et gennemsnit af ovennævnte resultater for 1997 - 1999 opreguleret til 2008-niveau udgør det gennemsnitlige resultat ca. 330.000 - 340.000 kr. Hvis vi sammenholder det med A lønindtægt i 2008 på ca. 257.000 kr. svarer det til en indkomstnedgang på ca. 20 - 25 pct. Hertil kommer de mistede muligheder for fysisk betonet arbejde, mistede muligheder for advancement, overarbejde og de fremtidige usikkerhedsmomenter med den betydelige skade. Det er endvidere behæftet med en vis usikkerhed, hvordan A erhvervs- og indkomstmæssige situation ville have været, hvis ulykken ikke var sket.

På den baggrund vurderer vi, ud fra en samlet skønsmæssig betragtning, erhvervsevnetabet til mellem 1/3-del og 1/2-delen, svarende til skønsmæssigt 40 pct.

...

Såfremt det ved vurderingen af erhvervsevnetabet isoleret set lægges til grund, at A indtægtsevne på ulykkestidspunktet udgjorde 303.000 kr. (2000-niveau), vil le vi vurdere erhvervsevnetabet til skønsmæssigt 50 pct. Vi vil her lægge vægt på, at en lønindtægt på 303.000 kr. i 2000-niveau opreguleret til 2008-niveau udgør ca. 370.000 - 380.000 kr. I 2008 havde A en lønindtægt på ca. 257.000 kr. Dette svarer til en indkomstnedgang på ca. 30 - 35 %. Hertil kommer [...] vurderer erhvervsevnetabet til skønsmæssigt 50 %.

Det skal dog ved vurderingen bemærkes, at det er usikkert, hvad A erhvervs- og indkomstmæssige situation ville have været, hvis ulykken ikke var sket.

..."

Arbejdsskadestyrelsen har den 24. august 2011 vurderet erhvervsevnetabet for A til 40 %. Det hedder herom:

"...

Vi har ved vurderingen af erhvervsevnetabet lagt vægt på, at A med skadens følger har fastholdt sit arbejde gennem 9 år. Vi har også lagt vægt på, at A nu står til rådighed for arbejdsmarkedet, ligesom vi har noteret os, at han i 2009 og 2010 har deltaget i AMU-kurser for at forbedre sine kompetencer.

Vi er opmærksomme på, at A med skadens følger kan have svært ved at finde egnet ansættelse, men det er vores vurdering, at han vil kunne finde et tilsvarende arbejde, som det han har bestridt de seneste 9 år, for eksempel som truckfører eller i en kontorfunktion.

Vi er klar over, at A erhvervsmæssige fremtid er usikker, men på nuværende tidspunkt finder vi, på baggrund af ovenstående, ikke grundlag for at fravige vores tidligere vurdering af erhvervsevnetabet.

Vi fastholder derfor, at A har pådraget sig et erhvervsevnetab på i alt 40 pct.

..."

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har gjort følgende gældende:

1. Udgift til køb af specialindrettet minilæsser.

Idet der i øvrigt henvises til klageindlæg af 8. august 2006, bilag 7, gøres det gældende,

- at udgiften til køb af minilæsser skal erstattes i medfør af erstatningsansvarslovens § 1, stk. 1, som "andet tab",
- at den specialindrettede minilæsser er et for A nødvendigt hjælpemiddel til opretholdelse og fortsættelse af et rimeligt og menneskeligt acceptabelt liv, som lammet i en alder af 35 år, jf. Højesteretsdom U2011.3098H og
- at minilæsserens specialindretning har været nødvendig for at kunne fortsætte arbejdet som landmand i videst mulige omfang, hvorved udgiften har begrænset andre tabsposter.

Jeg gør endvidere gældende, at den omstændighed,

- at den anerkendte patientskade er begrundet i flere, grove, klare fejl, der sandsynligvis også vil være ansvarspådragende efter den almindelige erstatningsret, lempet bedømmelsen af, hvorvidt udgiften må anses for adækvat.

Endelig gøres det gældende,

- at der ikke - i hvert fald ikke konkret - er belæg for, at udgiften må anses for indeholdt i den tilkendte godtgørelse for varigt mén eller erstatningen for tab af erhvervsevne.

2. Erhvervsevnetabsprocenten:

Det gøres gældende,

- at den varige forringelse af As evne til at opnå indtægt ved arbejde på normale vilkår er nedsat med i hvert fald 50 %, jf. EAL § 5,
- at A, selvom han har kunnet klare et til ham særligt tilpasset arbejde, der blandt andet har været betinget af ikke ubetydelige udgifter til specialindretning af en truck, har en væsentlig reduceret evne til at arbejde på normale vilkår,

- at hans indtægtsniveau efter skaden har været betinget af en yderst villig indstillet arbejdsgiver i forhold til at have handicappede ansat,
- at den påførte patientskade, der har medført fuldstændig lammelse af benene med ødelagt blære- og tarmfunktion i sig selv i et varigt perspektiv er egnet til at medføre en sådan funktionsnedsættelse, at erhvervsevnen må anses for nedsat med væsentligt mere end 40 %,
- at A ingen særlige forudsætninger har for at kunne klare et ikke fysisk krævende arbejde, idet han ingen boglig eller akademisk uddannelse eller baggrund har,
- at det kontorarbejde han har, altid har været meget simpelt,
- at det netop også viser sig ved, at han efter afskedigelse i begyndelse af 2010, jf. bilag 19, har været uden arbejde og i perioder sygemeldt således, at han nu skal arbejdsprøves med henblik på afgørelse om ansættelse i et fleksjob, der i givet fald er betinget af en varig nedsættelse af arbejdsevne, og at den nødvendige selvforsørgelse ikke kan opnås ved arbejde på normale,
- at A også har været nød til at sælge landbruget og nu kun i begrænset omfang udføre arbejde for andre i form af græsslåning og
- at der dermed i et varigt perspektiv og under hensyntagen til den dagældende genoptagelsesregel i lovens § 11 skal fastsættes et erhvervsevnetab, der er højere end 40 %.

I og med at Patientskadeankenævnet og Patientforsikringen ved fastsættelsen af årslønningen har taget højde for det negative resultat i landbruget, for så vidt angår årene forud for patientskaden, gøres det gældende,

- at der ved fastsættelsen af As aktuelle og fremtidige erhvervsevne ligeledes skal tages hensyn til det fortsat betydelige negative resultat i landbruget, hvorved erhvervsevnenedsættelsen allerede af den grund overstiger 40 %, idet landbruget har givet et betydeligt underskud.

Da landbruget har været underskudsgivende både forud for og efter patientskaden, og da A som erkendt af Patientskadeankenævnet på tidspunktet for patientskadens indtræden besad en indtægtsevne på minimum kr. 300.000, gøres det gældende,

- at erhvervsevnetabet skal fastsættes uafhængigt af indtægten i landbruget ved at foretage en sammenligning af den indtægt, som A kunne have opnået ved fortsat at arbejde for andre sammenlignet med den indtægt, han nu og fremover er i stand til at opnå ved arbejde på normale vil-

kår, og

- at denne bedømmelse fører til, at erhvervsevnetabet skal fastsættes til i hvert fald 50 %.

For så vidt angår Arbejdsskadestyrelsens ændrede vurdering i udtalelse af den 9. marts 2009, bilag 17, og 24. august 2011, bilag 22, gøres det gældende,

- at udtalelser i medfør af erstatningsansvarslovens § 10 alene er vejledende (jf. forarbejderne), og at den endelige afgørelse henhører under domstolene,
- at det faktum, at Arbejdsskadestyrelsen på samme grundlag har ændret vurderingen fra 30 til 40 % svækker udtalelsens bevismæssige værdi,
- at Styrelsen i svaret på spørgsmål 2 bekræfter, at tabet udgør 50 %, hvis det lægges til grund, at A på tidspunktet for skadens indtræden besad en evne til ved arbejde at tjene ca. 300.000 kr. om året, og at det er tilfældet, jf. anbringender om fastsættelse af årslønnen nedenfor, og
- at Styrelsen ikke i tilstrækkelig grad har taget højde for, at A i et varigt perspektiv helt åbenbart vil få svære og svære ved at arbejde, da der sker en ikke ubetydelig nedslidning af hans fysiske formåen.

3. Årsløn:

Det gøres gældende,

- at årslønnen, jf. erstatningsansvarslovens § 7, stk. 2, skal fastsættes til afrundet kr. 303.000,
- at As evne til at opnå indtægt ved arbejde på normale vilkår på tidspunktet for skadens indtræden udgjorde godt kr. 300.000,
- at Patientskadeankenævnet har anerkendt, at A besad en indtægtsevne på godt kr. 300.000 ved fastsættelsen af erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste,
- at der ingen saglig begrundelse er for at fastsætte årslønnen lavere end kr. 300.000,
- at formålet med årslønsfastsættelsen efter loven og dennes forarbejder tilsiger, at årslønnen skal sættes væsentligt højere end kr. 194.000, idet As erhvervsevne var væsentligt mere "værd", og
- at Ankenævnet ved afgørelsen af den 14. maj 2009, bilag 18, endvidere

har anerkendt, at As indtægtsevne var væsentlig højere end 194.000 kr. ved at acceptere Arbejdsskadestyrelsens forhøjede erhvervsevnetab på 40 % og dermed forudsætningen herfor; nemlig at indtægten forud for patientskaden udgjorde i hvert fald 250-270.000 kr.

Sagsøgte har gjort gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Patientskadeankenævnets afgørelser af 25. august 2006 (bilag 8) og 14. maj 2009 (bilag 18), og at sagsøgeren som følge af den anerkendte patientskade ikke er berettiget til yderligere erstatning udover den udmålte.

Ad udgifter til køb af specialindrettet minilæsser:

I medfør af erstatningsansvarslovens § 1 kan en skadelidt få dækket udgifter til rimelige og nødvendige foranstaltninger, der har til formål at støtte skadelidtes helbred eller som står i forbindelse med skadelidtes helbredelse.

Det bestrides, at specialindretning af minilæsser står i forbindelse med sagsøgerens helbredelse eller i øvrigt er et tab, der er omfattet af erstatningsansvarslovens § 1.

Udgifter af denne art er således efter praksis indeholdt i den mén godtgørelse og/eller erhvervsevnetabserstatning, som den skadelidte modtager. Det bestrides derudover, at specialindretningen af minilæsseren er nødvendig for sagsøgerens opretholdelse og fortsættelse af et rimeligt og menneskeligt acceptabelt liv, ligesom det bestrides, at det forhold, at sagsøgeren måtte kunne fortsætte arbejdet som landmand i videst muligt omfang har begrænset andre tabsposter. Det bemærkes i den forbindelse, - som også anført af sagsøgeren - at sagsøgerens landbrug i en lang årrække har givet driftsmæssigt underskud.

Endelig bestrides, at karakteren af de fejl, der har ført til anerkendelse efter patientforsikringsloven, har betydning for adækvansvurderingen. Det fremgår af lovens forarbejder, at karakteren af de lægefaglige fejl, der måtte være begået, kan have betydning i relation til spørgsmålet om, hvorvidt en lidelse er en følge af en given behandling.

Hvorvidt specialindretningen af minilæsseren er omfattet af erstatningsansvarslovens § 1 er derimod et rent juridisk spørgsmål.

Ad erhvervsevnetabsprocenten

Det gøres gældende, at Patientskadeankenævnet med rette fastsatte erhvervsevnetabet som følge af patientskaden til 40 %, hvilket svarer til det af Arbejdsskadestyrelsen fastsatte i vejledende udtalelser af 9. marts 2009 (bilag 17) og 24. august 2011 (bilag 22).

Der henvises i det hele til begrundelsen i Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelser, herunder at Arbejdsskadestyrelsen ved sin udtalelse inddrog op-

lysningerne fra Told- og Skat, arbejdsgiveren
Kommune og sagsøgeren selv.

Det bemærkes for en god ordens skyld, at der ikke er foretaget fradrag i erhvervsevnetabet som følge af sagsøgerens grundlidelse.

Herudover bemærkes, at landbruget såvel forud for som efter sagsøgerens tilskadekomst har givet underskud og således ikke har bidraget positivt i sagsøgerens indkomstgrundlag. De regnskabsmæssige oplysninger (Bilag 11 og B) dokumenterer heller ikke, at sagsøgerens erhvervsevnetab skulle overstige de fastsatte 40 %.

Det gøres endelig gældende, at der skal foreligge et sikkert grundlag for at tilsidesætte sagsøgte fastsættelse af erhvervsevnetabsprocenten, der tillige har støtte i Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse.

Ad årslønnen:

Det gøres gældende, at sagsøgte med rette lagde vægt på de indkomstmæssige forhold i de sidste 3 år forud for skadens opståen. Det beløb, som danner grundlag for fastlæggelsen af årslønnen i medfør af den dagældende erstatningsansvarslovens § 7, stk. 2, adskiller sig således fra den erstatning, som sagsøgeren er berettiget til for tabt arbejdsfortjeneste i medfør af den dagældende erstatningsansvarslovs § 2. Der kan således ikke lægges vægt på, hvad sagsøgeren på skadestidspunktet oppebar som månedsløn, idet bemærkes, at sagsøgerens indtægtsforhold gennem årene generelt har været svingende.

Herudover bemærkes, at sagsøgerens personlige indkomst i året forud for skaden var mindre end kr. 194.000,-, og at indkomstforholdene ikke har ændret sig væsentligt efter tilskadekomsten, idet sagsøgerens landbrugsaktiviteter - som ovenfor anført - fortsat giver underskud, og at sagsøgeren fortsat har en indkomst ved siden af landbruget, jf. hertil UfR 2004, side 1866 H modsætningsvis.

Om sagsøgerens indkomstforhold henvises i øvrigt til oversigten i bilag 11 samt Arbejdsskadestyrelsens første vejledende udtalelse (bilag 3).

Rettens begrundelse og afgørelse

Udgift til køb af specialindrettet minilæsser

A købte i ... en minilæsser, som han fik specialindrettet, således at den kunne benyttes til at løfte og bære ham rundt - blandt andet benyttede han den til at lette ind- og udstigning af traktorer mm. A

har i retten forklaret, at han derudover også har brugt minilæsseren, når han skulle male sin ejendom eller transportere tungere genstande.

Efter erstatningsansvarslovens § 1, kan en skadelidt få dækket udgifter til rimelige og nødvendige foranstaltninger, der har til formål at støtte skadelidtes helbred eller som står i forbindelse med skadelidtes helbredelse. Erhvervelsen af den specialindrettede minilæsser støtter ikke skadelidtes helbred eller har relation til hans helbredelse. Retten kan tiltræde, at udgifter af den nævnte karakter efter praksis anses for indeholdt i méngodtgørelse og/eller erhvervsevnetabserstatning, som den skadelidte modtager. Når en vis følge af skaden er indeholdt i méngodtgørelsen, kan der ikke tillige kræves erstatning for udgifter til eliminering af denne følge. Minilæsseren har ikke været en nødvendig foranstaltning for, at A kunne opretholde og fortsætte et acceptabelt liv, og er ikke en udgift, som havde til formål at sikre eller forbedre A funktionsevne, jf. erstatningsansvarslovens § 1, stk. 1, og kan derfor ikke dækkes som "andet tab".

Herefter frifindes Patientskadeankenævnet for A krav på dækning af udgifter til en specialindrettet minilæsser.

Erhvervsevnetabsprocenten

Den 9. marts 2009 fastsatte Arbejdsskadestyrelsen A erhvervsevnetabet til mellem 1/3 og halvdelen, hvilket skønsmæssigt er opgjort til 40 %. Dette er i vurderingen af 24. august 2011 blevet fastholdt. Der er taget hensyn til A faktiske indtægtsforhold i perioden fra 1997 - 1999, opreguleret til 2008-niveau. I 2008 havde A en lønindtægt på ca. 257.000 kr. Hvad A erhvervs- og indkomstmæssige situation havde været, hvis ulykken ikke havde fundet sted, er uvist. Senest har A måtte afhænde sit landbrug, og har ikke kunne bevare sin tilknytning til arbejdsmarkedet. Når henses til det anførte, herunder særligt at fastsættelsen af erhvervsevnetabet er usikker og skønsmæssigt opgjort, sammenholdt med det oplyste om A funktionsniveau som paraplegiker finder retten, at erhvervsevnetabet kan fastsættes til 50 %.

Herefter får A medhold i påstanden om, at erhvervsevnetabsprocenten udgør 50 %.

Årsløn

A indtægtsevne forud for ulykken den 16. marts 2000 er ikke endeligt afklaret. Ifølge Arbejdsskadestyrelsens vurdering af 9. marts 2009 havde A i 1997 en indtægt på 235.976 kr., i 1998 en indtægt på 261.080 kr. og i 1999 en indtægt på 250.245 kr., hvis maskinstationen mv. skulle betragtes isoleret. Dette giver et gennemsnit for de tre år på ca. 250.000 kr. Retten anser det for passende, at A skønnede årsløn fastsættes til 250.000 kr., jf. erstatningsansvarslovens § 7, stk. 2.

Herefter får A medhold i påstanden om, at årslønnen udgør 250.000 kr.

A *krav*

Erstatning for tab af erhvervsevne 250.000 kr. x 6 x 50 %	kr.	750.000
30 % erhvervsevnetab fastsat før sagsanlæg*	kr.	÷ 349.200
Yderligere 10 % erhvervsevnetab fastsat efter sagsanlæg*	kr.	<u>÷ 116.400</u>
Restkrav	kr.	284.400

Dette krav forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16, fra den 21. marts 2000.

Sagsomkostninger

A har fri proces under sagen. Han har ikke fået medhold i sin påstand om dækning af udgifter til specialindretning af minilæsser. Derimod har han i væsentlig grad fået medhold i påstandene om erhvervsevnetab og fastsættelse af årsløn. Efter en samlet vurdering har parterne således hver for en del fået medhold, dog har A i højere grad end Patientskadeankenævnet fået medhold. Retten finder herefter, at Patientskadeankenævnet for en begrænset del skal betale sagsomkostninger til A jf. retsplejelovens § 313, stk. 1.

A har oplyst, at der under den fri proces er betalt gebyr til Arbejdsskadestyrelsen med 7.000 kr., der skal dækkes af Patientskadeankenævnet, da forelæggelsen for Arbejdsskadestyrelsen har medført fastsættelse af yderligere erstatning. Der er herudover afholdt udgift til gebyr til Arbejdsskadestyrelsen på 8.500 kr. Der er under retssagen yderligere tilkendt A erstatning med 116.400 kr., som der skal tages højde for til fordel for A (Statskassen).

Retten anser det for passende, at Patientskadeankenævnet i delvise sagsomkostninger til Statskassen betaler 15.500 kr. til dækning af gebyrer til Arbejdsskadestyrelsen samt 30.000 kr. til delvis dækning af rimelige udgifter til advokatbistand.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Patientskadeankenævnet, betaler 284.400 kr. til sagsøgeren, A, med tillæg af rente efter den dagældende erstatningsansvarslovs § 16 fra den 21. marts 2000.*

Sagsøgte skal i sagsomkostninger til Statskassen betale 45.500 kr.

Det idømte skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

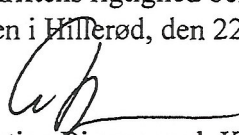
René T. Olsen
dommer

*Berigtiget i henhold til advokat Karsten Højs skrivelse af 12. marts 2012, samt i medfør af retsplejelovens § 221, stk. 1, således at "*Sagsøgte, Patient-skadeankenævnet, betaler 284.400 kr. til sagsøgeren, A med tillæg af rente efter den dagældende erstatningsansvarslovs § 16 fra den 21. marts 2000.*" udgår, og erstattes med følgende:

"Sagsøgte, Patientskadeankenævnet, tilpligtes at anerkende, at sagsøgeren, A, er berettiget til en yderligere erstatning på 284.400 kr. med tillæg af rente efter den dagældende erstatningsansvarslovs § 16 fra den 21. marts 2000, at A erhvervsevnetab udgør 50 %, og at årslønningen til brug for beregning af erstatning for erhvervsevnetab fastsættes til 250.000 kr."

René T. Olsen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Hillerød, den 22. marts 2012.

Christina Bjerregaard, Kontorfuldmægtig